

EL DIARI DE LA CARLA

Hola sóc la Carla i escric en aquest diari perquè no confio amb les meves amigues. Els meus pares pensen que és un problema i haig d'anar al psicòleg, però jo no hi vull anar, perquè les meves amigues se'n riurien. Les meves amigues es diuen: Helena, Roser, Paula i Inès. La Inès és molt xivata i les altres li segueixen el rotllo. La veritat és que jo no sóc molt amiga d'elles, és més, jo vaig amb elles perquè sinó no tindria amigues. Ara us explicaré la meva història. Quan era petita jo menjava plastilina. I això em va perjudicar molt. Un dia quan jo tenia 2 anys em vaig començar a posar-me de colors. Tots els nens i nenes se'n reien de mi i no tenia amigues. Per això ara tinc unes amigues que fan pena per no dir que no en tinc. La veritat és que al final t'acostumes però no m'agrada perquè veus les altres nenes que queden per anar al cine o per fer els deures i tu no pots perquè si tens amigues és com si no les tinguéssis i això moltesta! Jo crec que els meus pares es passen molt perquè volen que vagi al psicòleg però jo crec que demanen molta roba i poc sabó. Ells em diuen, que m'haig d'esforçar però jo no puc perquè ja no tinc més força de voluntat. Bé ja escriuré més demà! Ara em diu la meva mama que haig d'anar a dormir aviat perquè demà tinc col·legi i a més tinc molta son i no em vull quedar dormida a classe. Bé bona nit!!